СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, субота, 3-го січня 1948. No. 2. JERSEY CITY and NEW YORK, Saturday, January 3, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ОЖЕЛЕДИЦЯ Й БУРЕВІЇ З НОВИМ РОКОМ

Ню Йорк, 2 січня. — Звідомлення з різних сторін краю, які наспіли до пресових агенцій, згадують про великі втрати в людях і в маєтку з причини ожеледиці й буревіїв. В околиці Ню Йорку, після небувалого снігу з пятниці минулого тижня, температура злагідніла і впав ледовий дощ. Це стало причиною повної ізоляції міста від сусідних стейтів. Залізниці відходять з опізненням, автобуси не в спромозі дати належну обслугу, вантажні авта не можуть постачати на час топлива. Під тягарем намерзлого на дротах леду телефонічні получення з деякими околицями перервані. Теж перервани подекуди електричний струм. Пішеходці на вулицях зазнають непереможних перешкод серед дощу і це причиняється до численних каліцтв.

З Шікаґа звідомляють про дощевий буревій при температурі мерзнення, а вітер, який жене з силою 50-60 миль на годину, паралізує вуличний рух. Буревій шаліє в трьох стейтах і лишає за собою сліди в перевернених домах, повалених деревах, пірваних дротах. Всі летунські підприємства стримали повітряний рух. — З Филаделфії звідомляють про дощеві зливи в цілій Пенсилвенії серед приморозків, а це припинило рух автобусів та авт на дорогах.

У південних стейтах Середнього Заходу вдарив торнадо, якого осередком є Шрівпорт, у стейті Луїзіяна. Досі нараховано 20 жертв в людях, а матеріяльна втрата добігає до мільйонів. Червоний Хрест згадує про 250 покалічених людей, 245 перевернених і знищених, а 290 ушкоджених домів. — У стейті Мизури, в околиці місцевости Седалія, зударилися два залізничі поїзди серед сніговії, внаслідок чого згинуло около 20 подорожних. Докладного, числа вбитих не можна було подати негайно тому, що рятунок серед сніговії утруднений. Між забитими є Александер Ведел, колишній американський амбасадор до Еспанії й Арґентини.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧУЄ МИР ПРИ ДОПОМОЗІ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Вашингтон. — З Нагоди Нового Року президент Труман виявив надію, що тривалий мир дасться втримати при допомозі Обєднаних Держав. На новорічній конференції з представниками преси президент порушив кілька питань, згадав про різні недомагання в минулій історії американської республіки, головно при введенні в життя конституції, і з цього прийшов до висновку, що Чартер Обєднаних Держав теж потребує часу, щоб найшов загальне признання.

СТЕЙТОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ПОБОРЮВАННЯ ВОЛЕСА.

Ню Йорк. — Праві елементи в стейтовім Конгресі Індустріяльних Організацій плянують вийти з Американської Партії Праці, яка має силу в стейті Ню Йорк і створити стейтову філію Комітету Політичної Акції КІО. Стейтовий предсідник КІО Луїс Голендер, оприлюднив намір відпекатися Генрія Волеса, як кандидата на президента третьої політичної партії, яка ще не існує. Наступного тижня має відбутися зїзд чільних працівників з КІО в Олбені, де прийде до сформування акції проти Волеса.

ВЖИВАЮТЬ РАКЕТ ДЛЯ КЛАДЕННЯ ТЕЛЕФОНІЧНИХ ДРОТІВ.

Вашингтон. — Для покладення телефонічних дротів у недоступних околицях армія вживає ракет. До дротів прикріплені тягарці, які притримують їх на землі, а ракети випускають в формі пуделок з твердого паперу. Це придатне особливо в таких околицях, де є ріки, озера, провалля й густі ліси.

АЙЗЕНГАВЕР ШУКАЄ ВИДАВЦЯ НА СВОЇ СПОМИНИ.

Вашингтон. — Бувший голова генерального штабу армії, ген. Двайт Д. Айзенгавер, написав свої спомини з воєнних часів і шукає видавця. Його приятелі кажуть, що одна накладня зооферувала йому нагороду у висоті $500,000. Коли б дійшло до підписання умови, спомини появились би окремими книжками з правом використання їх для фільм або для передруків у газетах. Кажуть, що це була б найважніші воєнні спомини після появи споминів ген. Джана Дж. Першинга з першої світової війни.

ФОРД ПЛЯНУЄ 500 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ НА РОЗБУДОВУ.

Дітройт, Миш. — Генрі Форд II виявив у посланні до своїх 137,000 робітників, що впродовж найближчих пяти років він плянує вжити пів більйона долярів на розбудову свого підприємства, хоч після війни він уже видав 250 мільйонів долярів на нові уладження.

Франція, Італія й Австрія підписали згоду на американську допомогу

Вашингтон, 2. січня. — Франція, Італія й Австрія прийняли всі умови, поставлені конгресом для виасигнування негайної допомоги в сумі $522,000,000 і тепер почнеться постачування матеріялів до згаданих країн. Зпоміж шости точок, поставлених конгресом, найважнішою є перша, яка вимагає складення в кожній країні окремого фонду в банках до висоти вартости матеріялів, привезених їм з Америки. Ці гроші можна відтягнути з обігу і їх можна вживати як зброї проти інфляції. З другого боку ними можна буде сплачувати довг країни або вживати на інші цілі, на які згодиться Америка. Головна ціль цеї умови така, щоб призвести до стабілізації валюти в кожній країні, яка дістане допомогу з Америки. Згадані країни мають теж складати Америці звіт із способів уживання негайної допомоги.

ЩЕ ОДИН ПЛЯН ОБЄДНАННЯ ДЕРЖАВ: ТРАНСАТЛАНТИЙСЬКИЙ СОЮЗ ДЕМОКРАТІЙ.

Вашингтон, 1. січня. — Овен Робертс, давніший член Верховного Суду, вийшов з проєктом зорганізування трансатлантійського союзу демократій для забезпеки миру. Він написав статтю в журналі „Фрідом енд Юніон" („Воля й Союз") під наг. „Людина до людини для відбудови Европи". У ній він ставить такі домагання до демократичних держав: 1. Негайно скликати федеральну конвенцію демократичних держав для вироблення пляну, як довести до відбудови й миру через злуку демократій на основах федерації в трансатланійський союз; 2. постачати допомогу Західній Европі, як це передбачено в теперішніх плянах, але зробити це тому, щоб зискати на часі, заки союз ввійде в життя. Такий союз причиниться, на думку Робертса, до співпраці Західних Держав для спільної цілі швидше ніж дарунки, які вони дістають від Дядька Сема. Як підставу до конечної співпраці пригадує Робертс на приповідку: „Якщо хочеш стратити приятеля, позич йому грошей".

ЗА ФЕДЕРАЛЬНУ ДОПОМОГУ ПРИ ПЕРЕСИЛАННІ ГАЗЕТ ДО ЕВРОПИ.

Вашингтон. — Сен. Герберт Р. О'Конор, з Мериленд, вийшов з пляном, щоб під час дебати над поширенням програми „Голос Америки" придбати фонди на висилку американських газет до Европи для поширення там вістей про діяння американської демократії. Він думає, що можна буде довести до добровільного співділання американських видавців через поміщування образків та новинок, які вказують на американське життя. Федеральний уряд причинився б до поширення видавництв лише через знижку поштових оплат до Европи.

Почався переломовий 1948-ий рік

З нагоди Нового Року цілий ряд державних мужів і політичних провідників виголосили промови або опублікували послання, в яких висловлюють свої думки та надії на новий 1948-ий рік. В усіх цих виступах, подібно як і в пресових міркуваннях та коментарях, підкреслюється переломовість 1948 року, як логічний наслідок існуючого в світі положення.

Турботи і песимізм Папи Пія XII.

Рим, 31 грудня 1947. Папа Пій XII. на закінчення 1947-го року прийняв акредитованих при Апостольській Столиці дипломатичних представників 36 країн. У виголошеній до них на французькій мові промові Папа висловив думку, що 1948 рік буде переломовим роком в історію світу та остерігав, що „мир є неподільний". Дипломати підкреслюють, що вони були вражені глибоким песимізмом Папи щодо можливостей вдержання миру без співпраці Совєтського Союзу та щодо можливостей полагодження існуючого конфлікту мирним шляхом. Про 1948 рік Папа говорив: „Це буде без сумніву рік дуже важких рішень, можливо, невідкличних, і в цьому році світ опиниться на переломі, як ніколи в минулому..."

„Рік проби" для британців.

Лондон, 1 січня. Британський міністер економії, сер Стаффорд Крипс, заявив сьогодні, що 1948-ий рік він вважає роком найважчої проби для британців. Звязуючи великі надії з американською допомогою та маючи повне довіря до свого народу, Крипс переконаний, що британці і в цьому році, як в багатьох минулих, виправдають своє провідне становище в світі.

Москва заповідає перемогу комунізму.

Москва, 1 січня. (ЮП)—Московські газети в своїх новорічних міркуваннях і коментарах до подій минулого року заповідають на 1948. рік принесе дальші перемоги комунізму та „проти-імперіялістичного табору". Найкращим і заповідниками „перемоги комунізму" в новому році московська преса вважає проголошення комуністичного „уряду вільної Греції" та заповідження кандидатури Генрі Волеса на президента Злучених Держав у виборах в цьому році.

„НЕ ДАЙТЕ ІМ ДОЖИДАТИ ЗАДОВГО НА ЖИТТЯ . . ."
Новорічна заява екзекутивного секретаря І.Р.О. в справі Скитальників.

Женева, Швайцарія, 1 січня. В найбільшій нужді, з найбільшими надіями і з найбільшим неспокоєм рівночасно зустрічали Новий Рік сотні тисяч воєнних і політичних втікачів в Европі. Бо як для всіх інших війна закінчилася бодай формально і всі, переможці і переможені мають бодай можність відбудовувати іроздобувати своє життя, ці великі маси знедоленого і лихою долею вирваного зі своєї землі люду все ще дожидає в таборах на основне передумову життя — на постійне поселення в країнах, в яких вони це життя могли б знову зачати. При цьому всі ці маси політичних втікачів це в основному молодий елемент, який має перед собою ще найбільш творчі і продуктивні роки життя. Згідно з переведеною І.Р.О. (Міжнародною Організацією для Збігців) статистикою, 87% всіх скитальців є у віці менше ніж 45 років. Їхньою спільною прикметою є, що всі вони волять смерть, ніж поворот у пекло тоталітаризму в їх країнах. Щодо віку скитальників, статистика подає такі точні дані: на всіх 600,622 чоловіків, жінок і дітей на скитанні в Німеччині, Австрії, Італії та Близькому Сході є: 22% хлопців і 26% дівчат нижче 18 років життя; 65% чоловіків і 59% жінок є між 18 і 45 роком життя. Екзекутивний секретар Підготовчої Комісії ІРО видав окреме новорічне послання до демократичних країн світу, пригадуючи їм нерозвязану ще досі проблему втікачів та взиваючи їх „не дати довше дожидати на життя та можливість творчої праці" цим найбільшим оборонцям волі, що впали жертвою тиранії.

ПРИКЛАДНА ДОПОМОГА ЖИДІВ СВОЇМ СКИТАЛЬНИКАМ.

Ню Йорк, 2 січня. Проголошене тут річне звідомлення Злученого Жидівського Апелю за 1947 рік може послужити найкращим прикладом великого зрозуміння своєї національної спільноти, як його практично виявляє жидівський нарід. В звідомленні стверджується, що протягом минулого року переселено зі скитання в Европі 60,000 жидівських втікачів, з того 30,000 до Палестини, 25,000 до Злучених Держав Америки і 5,000 до інших країн. Жидівські допомогові організації видали на це переселення 158,000,000 долярів, включно з коштами підготовки еміґрантів до переселення та піклування ними і допомоги вже на місцях переселення. В 1948 році Злучений Жидівський Апель плянує зібрати в Злучених Державах Америки 250,000,000 долярів на підтримку програми т.зв. Спільного Розподільчого Комітету (Джойнт Дистрибушин Комiті) на дальшу допомогу жидівським скитальникам в Европі, як теж тим, що їх вже переселено. Треба додати, що в багатьох випадках згаданий Комітет допомагає теж скитальникам інших національностей. В звідомленні сказано, що поодинокі жидівські Допомогові Комітети предложили на 1948 рік буджет своїх допомогових потреб у висоті 395,000,000 долярів, що їх мається надію придбати. Українському Допомоговому Комітетові важко зібрати необхідних 250,000 долярів на його мінімальний буджет, при чому кількість українських скитальників в Европі є більша ніж жидівських.

ПОРАЗКА КОМУНІСТІВ В ГРЕЦІЇ

КОНИЦА ЗВІЛЬНЕНА З ОБЛОГИ; КОМУНІСТИ ВТІКАЮТЬ.

Яніна, Греція, 1 січня. — Сьогодні в цьому грецькому місті, що ще від 1940 року є практично в стані війни, проголошено урядовий комунікат, що недалеке місто Кониця було звільнене з облоги комуністів, які тепер втікають на північ і в сторону Альбанії. Комуністичні партизани почали облогу Кониці на сам латинський Свят Вечір 24-го грудня, кидаючи на її здобуття всі свої головні сили, з метою за всяку ціну здобути місто на столицю для тількищо проголошеного комуністичного „уряду вільної Греції". Розташований в місті гарнізон в складі 2000 вояків успішно протиставився кілька днів біля 10,000 комуністичних партизанів. Вкінці місто було звільнене з облоги комбінованими діями міського гарнізону і військ зі зовні. В урядовому комунікаті стверджується великі втрати в рядах комуністів. Їх поразку біля Кониці вважається за найбільшу, яку вони досі понесли. В поодиноких важливих стратегічних місцях ще продовжуються бої.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПЕРЕВОРОТ В РУМУНІЇ.

Букарешт, Румунія, 1 січня. — Перший день існування румунської „народної республики" пройшов без будьяких заворушень, хоча з поінформованих джерел заявляють, що проголошена королем Михайлом „добровільна" абдикація з престолу була холоднокровним державним замахом урядової комуністичної кліки. Король і його найблища сімя вибираються залишити країну вже завтра і виїдуть до Швайцарії. Проголошення Румунії республикою та створення комуністичної президії є остаточним завершенням комуністичного перевороту в цій країні, що його переведено ратами від часу розвалу Німеччини. В останньому, призначена міністром закордонних справ комуністична провідниця Паукер перевела радикальну чистку серед румунських дипломатичних місій закордоном. Положення в країні дуже напружене.

УВІЙШЛА В ЖИТТЯ КОНСТИТУЦІЯ ІТАЛІЇ.

Рим, 1 січня. — Сьогодні увійшла в силу ухвалена перед кількома днями нова конституція Італійської Республики. Квіринальський Палац, бувшу резиденцію італійських королів, уряд призначив окремим декретом резиденцією президента республики.

ПІДПИСАНО ШВЕДСЬКО-СОВЄТСЬКИЙ ДОГОВІР.

Москва, 1 січня (АП). — Совєтське міністерство закордонної торгівлі сьогодні повідомило, що вчора тут були підписані всі документи совєтсько-шведського торговельного договору і він тим самим входить в силу. Совєтський Союз доставлятиме Швеції головно збіжжя і в заміну діставатиме зі Швеції головно стальні продукти.

ЗАГРОЗА ВІЙНИ МІЖ ІНДІЄЮ І ПАКІСТАНОМ.

Ню Делгі, Індія, 1 січня. — Проголошені кілька місяців тому дві незалежні індійські держави, Індія і Пакістан, обходили свій перший вільний Новий Рік в тіні безпосередньої воєнної загрози між обома домініями. Цим разом йдеться за оспорювану провінцію Кашмір, за яку вже ведуться місцеві бої та справу якої Індія передала Раді Безпеки ОД. В дипломатичних колах вважають, що справу цеї провінції маже вирішити тільки військова акція, бо антагонізми між індусами і музулманами виключають будьяке мирне полагодження.

БРИТАНІЯ ХОЧЕ ПРИСПІШИТИ РЕЧИНЕЦЬ ЕВАКУАЦІЇ ПАЛЕСТИНИ.

Єрусалим, 1 січня. — Після рішення Загального Зібрання ОД про поділ Палестини на жидівську й арабську державу та про закінчення британського мандату над цею країною, британські власті бажали б залишити Палестину її арабсько-жидівській долі ще перед 15-тим травня, коли то офіціяльно має закінчитися британський мандат. В країні продовжуються і радикалізуються криваві бійки між арабами й жидами.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БРИТАНСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЦІ.

Лондон, 1 січня. — Сьогодні увійшов в силі закон про націоналізацію всіх залізниць у Великій Британії. Уряд проголосив, що власникам шерів британської залізниці будеться виплачувати 3%.

АМЕРИКА ЗВЕРНУЛА ФРАНЦІЇ БАЗИ В АФРИЦІ.

Марокко, 1 січня (АП). — Сьогодні тут офіціяльно повідомлено, що Злучені Держави Америки звернули вже Франції всі свої африканські воєнні бази.

ІРАНСЬКИЙ ПОСОЛ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ.

Тегеран, Іран, 1 січня. — Сьогодні в іранському парляменті один посол видвигнув внесок, щоб іранський уряд скасував американсько-іранський договір про американських інструкторів в іранській армії. Посол вважає, що це іритує Совєтів та викликає непотрібні підозріння.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.00	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАМАГАННЯ РОЗБИТИ МОРАЛЬНУ ЄДНІСТЬ

Маємо кандидата на будучого президента, а теж й автора нового „пляну" для Европи і світу. Є ним Генрі Агард Волес, бувший заступник президента Злучених Держав за Френклина Д. Рузвелта, секретар торгівлі за Трумана, автор кількох книжок та редактор лівого тижневика „Ди Ню Ріпоблик", з якого становища він щойно уступив. Волес є теж до певної міри міжнародньою фігурою, добре відомою не тільки з відвідин американських країн, але й інших на других півкулях, куди їздив як офіційна особа.

Коли про таку особу, якої імя далі появляється на перших сторінках газет, можна наперед сказати, що вона при виборах на президента цілком певно провалиться, то видно, що з нею щось зле, дуже зле. Так є і з Волесом та його кандидатурою з рамені „третьої партії". Тому не диво , що сенатор Г. М. Кілґор, приятель Волеса, дізнавшись про його кандидатуру, заявив, що „Волес пустився на авантурну політичну фантазію, яка є безнадійна".

Що Волес може осягнути, то хиба це, що скріпить виборчі вигляди Республиканської Партії, відібравши Демократичній Партії голоси крайно лівих, які за Рузвелта голосували на демократичний тикет. Тим могли б можливо перешкодити перевиборі Трумана. Та є багато таких, що й в це сумніваються, кажучи, що з одного боку Демократична Партія втратить ці ліві голоси, а з другого зискає голоси таких, що не були б пішли за її кандидатом, коли б в її рядах далі оставали такі як Волес, які нині опираються майже виключно на самих тільки комуністах та їх прихвостнях.

Як відомо, Волес довго грав на струнах мас тим, що ніби побивався за „сіру людину". Як такий, він був речником т. зв. „Нового Розподілу" („Ню Діл"). Хоч американський загал заявився проти „Ню Діл" та його експериментів, з яких одні названо „соціялістичними", а другі „большевицькими", то це не було б спинило карієри Волеса, бо це є, так сказати б, домашня американська справа. Крім цього американці не є проти „мрійників", ні проти соціяльних реформ, як вони практичні й не торують дороги чомусь такому, що є їм противне. З амбіціями Волеса не повезло щойно тоді, як він уже зачав перехилюватись на бік Совєтів у такий спосіб, що постійно критикував як „реакційний" тільки американський уряд, завжди виправдуючи Кремль.

Американський нарід став на цьому, що Злучені Держави мають виступати згідно на міжнароднім полі, так, щоб цілий світ знав, що в закордонній політиці нема партій і розбиття, а є один фронт, одно американське становище. Це партійне обєднання назвав Волес „реакційною, воєнною політикою, яка поділила світ на два узброєні табори" та зробила війну з Росією „неминучою". Тепер він хоче доказати, що американський нарід думає інакше і не піде за „реакціонерами, а тільки за ним та його „третьою партією".

В часі, коли треба найбільше „моральної єдности в поглядах і цілях", пише така американська особистість як Джан Дюї, Волес пробує цю єдність розбивати і то при допомозі комуністів і комунізуючих. В цьому його найбільший промах. Через те він певно провалиться з „Пляном Волеса", як і при президентських виборах.

Американська невдача в Панамі

Коли появилися перші вісті з Вашинґтону, що американські військові відділи, наставлені під час війни в республиці Панамі для забезпеки Панамського Каналу, покидають повітряні бази й забираються з Панами до надканалової смуги, громадяни Злучених Держав різно зареагували. Були такі, що побоювались за безпечність Каналу, який має велетенське стратегічне значення для Західної Півкулі, особливо в теперішному часі. Інші зайняли вижидаюче становище, бо в прилюдних оповістках замало було інформації, чому так сталося. Ще інші поставилися неприхильно до Панамської республики; а комуністами інспірована преса, як звичайно, добачує тільки вину Злучених Держав. Та як безсторонно обговорити цю, одну з більших, дипломатичних невдач Злучених Держав?

Вісті про уступлення американського посла до Панами, ген. Ф. Т. Гайнса, вказують, що департамент стейту невдоволений із його ролі в укладанні переговорів з урядом Панамської р е с п у б л ики. Це вказувало б, що є якась помилка по американському боці, дипломатична чи якась інша.

Забрання а м е р и к анського війська з Панами прийшло негайно після того, як панамський конгрес одноголосно відкинув договір в справі зголошення затримання Америкою повітряних баз в самій республиці. Тих баз осталося там 14 ще з року 1942, коли то між Злученими Державами й Панамою заключено договір на винаєм 134 баз для оборони Каналу. З них 120 опустила Америка після капітуляції Японії, а решту затримала до віднови договору. Коли ж панамське національне зібрання відмовилося ратифікувати договір, приготований дипломатичною дорогою, Злучені Держави нагло опустили згадані бази й обмежилися до дальшого вжитку тільки самої каналової смуги.

В тиждень після такої події почали появлятися різнородні насвітлення цеї справи. З них виходило б, що американський уряд поступив зовсім правильно: Після невдачі з ратифікацією американське військо забралося з чужоземної території на знак, що Америка шанує незалежність Панамської республики і не думає загрожувати її суверенности, хоч як мала й слаба ця республика. У цій справі Злучені Держави притримуються засади справедливости і така поведінка може бути взірцем для інших великих держав, як вони повинні поводитися зглядом всякої іншої суверенної нації без огляду на відношення сил.

Заходить одначе питання, чи Америка поступила практично? Що може статися на випадок, коли б так Росія хотіла використати хвилеве напруження між обома американськими державами і якимсь чином поставити свою ногу на території Панамської республики?

Коли б напруження між Америкою й Совєтами дійшло вже до останньої стадії, тоді така можливість не була б виключена. Докищо Росія безпосередньо не загрожує Америці й тому Злучені Держави можуть дозволити собі на терпеливість у відношенні до Панами і до шукання інших доріг для осягнення своєї цілі. Теперішні відносини між різнородними американськими республиками опираються на Панамериканськім Договорі з Ріо де Жанейро з липня б. р. Цей договір треба шанувати. Крім цього між самою республикою Панамою й Злученими Державами прийшло до зближення підчас останньої війни, коли то Панамська республика була одною з перших, що виповіла війну Японії після нападу на Перл Гарбор і дала Злученим Державам доказ, що її доля стала спільною долею всіх Америк.

До поправи сусідських взаємин багато причинився президент Френклин Рузвелт, коли в 1936 р. заключив з Панамою новий договір в справі оборони Панамського Каналу на місце первісного договору з 1903. Первісний договір був так стилізований, що на ділі Америка стала покровителькою Панами. Злучені Держави, заключивши тоді умову в справі будови Каналу з Атлянтійського до Тихого океанів, дістали в договорі право викупити кожний клаптик землі на території Панами, який вона вважала б за потрібний для оборони Каналу. Така умова виставляла все населення Панами на небезпеку, бо кожний власник землі теоретично був обовязаний відступити свою власність разом з будинками „Північно-Американському Колосові" — як загально називають Злучені Держави наші південні сусіди. Нехіть населення використували різні агітатори на поширення ненависти і мабуть це спонукало президента Рузвелта змінити первісний договір в користь Панами. Новий договір з 1936 р. усунув оцю несправедливість і між обома республиками почали наростати приязні відносини.

Після покінчення війни з Японією Америка хотіла затримати собі деякі повітряні бази для оборони Каналу. Найважніша з них була база в Ріо Гато, у віддалі 70 миль від смуги Каналу, отже далеко в середині республики. Америка хотіла дістати ці бази зпочатку на 99 років, потім на 30, дальше на 20, а вкінці обмежилася до 10 літ. В заміну за те Злучені Держави мали перевести поправки в Каналі коштом двох з половиною більйонів долярів. Така велика сума, видана в чужій країні, головно в такій бідній, якою є Панама, дає змісця працю й заробітки тисячам людей. Отже новий договір міг причинитися до зросту добробуту населення.

Видко, що честь нації вище ціниться ніж гроші й тому національне зібрання Панами одноголосно відкинуло договір про винайм баз для Злучених Держав. Хвилеве розярення мусить якось наладнатися, бо цього вимагає взаємний інтерес. Коли Злучені Держави будуть далі рахуватися з настроєм панамського населення в такий спосіб, як вони рахуються з настроєм у себе вдома, тоді не буде великих трудностів до поновного наладнання важливого питання спільної оборони Панамського Каналу.

КРАЙНЯ ПОРА

(Ще з приводу порозуміння української еміграції в Европі).

Годі вимагати, щоб у суспільстві, яке стоїть на певному щаблі розвитку, всі думали на один лад, мали один ідеал побудови громадського і державного життя та йшли до нього одним шляхом.

Отже утопією є така „єдність" у народі, щоб усі ми були одної думки про те, як має бути побудований нами громадський і державний устрій, та щоб усі ми тільки одним шляхом прямували до його реалізацій.

Треба тільки, щоби була взаїмна **толерантність** і вирозуміння для щирого пересвідчення другого.

Тому це було дуже прикре і сумне, що на терен громадського життя української еміграції в Европі переносив дехто методи боротьби, які добрі у боротьбі **з ворогом,** а ніяк не даються погодити з демократичними принципами, на яких — а щодо того всі погоджуємось — хочемо будувати наше громадське і державне життя. Спроби здобуття громадської думки, це природне явище. Та найкраще здобувається цю думку не пустим словом, але чином, який вказує на шлях, яким хтось іде до спільної мети. По ділах найкраще пізнати, чий шлях найкращий.

Від найранішого періоду дипівського і с н у в а н н я нашої еміграції в Европі, були так по таборах, як і в осередках життя наших скитальців поза таборами, власні самоуправні органи. Ніколи вони не були владою офіційно затверджені з уваги на неприхильне ставлення до них східного союзника. Але теж і не були заборонені, бо влада розуміла, що сотки тисяч людей, перекинутих у чуже середовище, мусять мати якісь свої органи. І коли окупаційній владі треба було якусь думку погодити з нашими людьми, вона завжди зверталась до тих представництв, визнаючи їх в цей спосіб фактично.

Таборові Ради — як офіційно визнані низові представництва, мали і мають нині досить широкі прерогативи у відношенні до мешканців таборів і тому про впливи в тих радах ішла іноді досить неперебірчива в засобах боротьба. Також інша, не менш гостра боротьба за обласні представництва та загально-краєве.

Запеклість у цій боротьбі доходила іноді до того, що претенденти до таборових органів кликали на поміч „варягів", окупаційну владу, щоб ця вирішувала спори між нашими людьми. Обласні Представництва теж іноді не могли бути довго вибрані через взаємну неуступчивість. В центральному ЦПУЕ теж, як відомо, не все суспільство було заступлене через неможливість погодження суперечностей.

Факт цей сумний і прикрий, але не так трагічний, як то його іноді розуміють в Европі, коли дивитись на нього з американської перспективи.

Явище безсумніву викликане затухлістю таборової атмосфери. Люди хотіли б розвязувати великі проблеми. Рвуться до праці. А тут тільки вузькі рямці не надто багатих у прерогативи п р е д с тавництв, чи рад. То що ж легшого як штучно творити ці великі проблеми, грати ролі великих господарів маленьких двориків...

Але коли притискає біда, коли загрожує яка совєтська комісія чи репатріяція, тоді учерашні вороги у найбільшій згоді ідуть проти спільного ворога...

Ми справді не такі погані, як іноді показуємо!

І так, як проти спільної загрози в таборах, підуть певно оці непримиримі противники теж проти кожного, хто у майбутньому буде загрожувати нації, коли така загроза буде справді актуальна.

Мабуть дійшли представники українських партій і груп в Европі до висновку, що така загроза дійсно наявна, коли на останньому зїзді української еміграції в Діллінґен, 14-16 листопада 1947, прийшло до створення одного фронту і дотеперішні противники погодились **вести спільно** боротьбу за майбутнє української еміграції і цілого народу.

І нам тут з американської перспективи здається, що найвища пора була залишити ту гру, яка там досі по таборах велась, а зачати спільно діяти, бо пора вже великая єсть...

Коли б не ставити собі других завдань, як тільки те, щоб зберегти фізично і морально цей актив, який нині скитається по Европі непевний свойого завтра, то і для здійснення цього завдання варта зректися багато з групових амбіцій і аспірацій. Не меншу вартість має теж цей фактор, що в умовах групового замирення можливе деяке вирівнання партійних і групових різниць, що дуже важливе, коли дивитись у майбутнє, бо дуже сумно було б, коли у гарячий для нації час прийшлось витрачати зайво сили ще на вирівнування тих розбіжностей і взаємне поборювання себе.

Думаємо, що групи, які уважають, що вони праві, тільки зискають на обєднанні, бо їхні правильні погляди тим легше могтимуть найти доступ до громадянства і завоювати його думку.

Нас тут у Америці замирення нашої еміграції в Европі невимовно радує. Іноді ми і не могли зрозуміти, як наші люди, що змагають до тої самої ідеї, можуть бути такі нетолерантні у взаємній боротьбі, а лайка, якою себе противники обкидали, нас просто мерзила.

По друге — ми тут за морем зачали вже відчувати на свойій шкурі відгуки тої боротьби. Вже і у нас люди, ласі на „файти", зачали сіяти зерно разпрі на тутешньому терені. А в наших умовах це особливо шкідлива робота.

Віримо, що теперішне порозуміння в Европі відібється відгомоном і у нас, та що вчерашні противники у спільній праці для одної спільної ідеї, вирівняють багато розбіжностей і досягнуть більше успіхів у змаганні за наше спільне теперішнє і майбутнє.

М. Б.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕВЯТЬ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Uncle Sam Says

Why not step on your own personal-security self-starter to make 1948 the best year in your life? When you sign up to buy United States Savings Bonds through automatic payroll savings right where you work, or the Bond-A-Month Plan where you bank, you're adding money-that-grows to your income. Those dollars you put aside, before they have the chance to sprout wings and fly away, are sure to come in handy later on—to buy a home for your family, an education for your children, or years of leisure for yourself. And, best of all, you'll be getting back more than you put in —$100 at maturity for every $75 invested today. *U. S. Treasury Department*

Степан Курилів.

РІЗДВЯНА ВІДПУСТКА

(Із циклю воєнних оповідань)

1.

Настя Лопушанська кінчила доварювати святочні страви. Ще тільки до борщу докинути кілька сушених грибів, насипати круп в горщик на кашу, хату позамітати — і все було б готове. Всі страви мусять бути смачно приготовані, бо ж син, поручник Української Армії, у відпустку приїде.

В стодолі шаркотіла січкарня та краяла дрібно ячмінну солому змішану з горошком, для худоби.

Лопушанський, пристаркуватий вже чоловік, наняв двох робітників, бо сам не міг собі дати ради з роботою.

Його син Роман, пішов під Львів, боронити Української Землі перед ляцьким заарбником і сьогодні мав приїхати додому на Свят-Вечір.

Обидвоє старі дуже цим раділи, бо не те, щоб сина довго не бачили, тільки жаліли, що він вернувши по розвалі Австрії додому, заледви один тиждень задержався дома, а там — знову пішов на війну.

Роман Лопушанський був поручником ще в австрійській армії і коли вернув з Світової війни, зібрав у свойому селі охотників і пішов враз з ними боронити української границі перед ворогами.

Що не напросилась мати, щоб позістав хоч з місяць дома, відпочав, — він з усміхом тільки головою кивав, пригорюючи ніжно:

— Ви, мамо, призвичаїлися до рідного кутка і вам так добре, а я — світова людина, мов той птах, на одному місці не можу сидіти... Мене манить простір, воля, гуркіт гармат, рух війська, воля України... Я збабів би дома, або занудився б на смерть...

А мати з легким докором:

— Не любиш ти мене, сину, коли покидаєш...

Тоді він обіймав матір легенько і як добрий син мовив:

— Хто ж вас більше і краще любить від мене, мамо?...

От і тепер, він немов живий стоїть перед її очима: високий, стрункий, зі синіми очима, з чорним вусиком, зачесаним догори волоссям і усміхається так любо... А зуби в нього рівні-рівні, та білі мов з крейди... Сам гарний, мов мальований, з пригніченим вітрами лицем, енергійний, рухливий. Старшинський однострій струнко лежить на ньому, а на грудях — мов писанки — стрічки від медалів...

Так думає Настя і задумується:

— Коли б скоріше приїхав... Може звільниться на довший час то весілля відбули б, бо вже й час... А Галя, дочка священика, майже щодня забігає питаючи про нього одним питанням:

— Писав?

І глядить в очі старої мов в образ.

Любить вона його дуже, але як його не любити, коли кращого й немає в світі... Але й понад Галю нема кращої... От буде пара, сам Бог вибрав...

В хату увійшов, затираючи руки, старий.

— А як там з вечерою — запитав.

— Та вже так, як би готова...

— Вари, стара, смачно, бо не тільки, що син буде, але й Галя також.

— А ти мене не вчи на старість, сама знаю.

А по хвилі старий:

— Я маю охоту виїхати за ним, або післати когось до стації, тільки не знаю, коли він приїде. А найгірше це, що попередньо писав нам, щоб не висилати по нього коней, бо він приїде з товаришом і що самий не знає коли.

— Я радила б, щоб ти таки сам поїхав і хоч вже пізна пора, то може по дорозі його стрінеш... Ти знаєш, що тепер зима, невдовзі буде ніч, мороз, хто знає як може статись...

— Е, ти так говориш, як дитина...

В хату увійшов поштар, що одного листа від сина приніс.

Старий розірвав поспішно конверту.

„Святкуйте здорові Свят-Вечір без мене. Приїду на Різдво.

Обидвоє батьки похнюпили голови...

— Га, хай вже буде як є, добре, що завтра приїде.

Заходило сонце, позолочуючи дахи селянських будинків. Одно вікно в недалекій церкві сяяло таким ярким золотом, немов би в нього ховалося сонце.

По селі розносився дим з солом'яних віхтів, було чути запах тіста, дріжджа, та всякої смаженини. В селі панувала тиша, тільки деколи перейшов вулицею який чоловік за ділом, або перебігла дівчина до приятельки.

А коли показались на небі перші зорі, — старі засіли до вечері. Помолившись Богу та перекусивши дечого, не забули покласти одну, наповнену їжою тарілку для сина.

І як старий не промовляв, не жартував, не міг розвеселити своєш жінки.

— Вже стільки літ і все ми самі — говорила — а так хотілося б зажити коло невістки й передати хазяйство дітям, щоб самим не так все клопотатись...

Заспівавши старими голосами кілька колядок, пішли спочивати.

Було тихо. Десь під Львовом гриміли глухо гармати, немов далекий рохкіт грому.

А місяць, мов повновидий дітвак, заглядав крізь вікно, весело моргаючи очима.

Село спало.

2

Ніч ясна, видно мов у день. Зорі перед місяцем поховались, а він немов пан небесних просторів, пливе по небі, як лебідь по воді. І як тільки мороз витисне на його очі сльозу, він зараз втирає її біленькою хмаркою і знову ясно всміхається.

Переганяються біленькі хмарки, пухом застелюють небо, деиде заблимає зірка і знову сховається за шовкову заслону...

А вдолі, дідуган мороз панує...

Сердито стискає землю, обіймає її, аж сустави, мов кістки хрускотять, аж билини, окутані білим кожухом, принишкли...

Вітер ні шеберне, ніби надморозив свої буйні крила і сховався в недалекому, затишному лісі, та чекає слушного часу, щоб вискочити з грюкотом на волю, і розібрати билини з їхніх білих, соболевих уборів...

Темною стіною, немов зарисований лінією, простягнувся дрімучий ліс.

Мов острови на морю порозсідалися синяво-білі горбки, як старі дідугани на відпусті під церквою... Гарна ніч,

(Докінчення на стор. 4-тій).

Цьогорічна Різдвяна Коляда призначена на рятування українських скитальників.

Коляду слати на адресу: United Ukrainian American Relief Committee
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA, PA.

Недостачі в поштовій обслузі

Коли „Свобода" не прийде на час до передплатника, тоді він пише листа до адміністрації й без обиняків докоряє персоналові за несолідність. Як є з пересилкою часописів видно найкраще потім, що великий щоденник Ню Йорк Геральд Трибюн у своїх зажаленнях до поштового департаменту, відверто каже, що припізнювання поштової достави його видань в самому Ню Йорку й околиці наносить видавництву школи, бо читачі перестають відновляти передплату і газета такого роду, як Геральд Трибюн, терпить матеріяльні втрати. Втрати не полягають на самім зменшенні циркуляції, а більше на зменшенні бизнесових оголошень. Коли газета має меншу циркуляцію, тоді бизнесові оголошення в газеті дістаються до меншого числа читачів і підприємства не мають такої користи з оголошень, якої вони надіялися. Інші великі видавництва жалуються перед департаментом пошт, що їхні видання, висилані в пятницю, дістаються до рук читачів аж в понеділок, а деякі магазини перевели окремі студії над тим, в якім часі, з яким опізненням і з якими іншими недомаганнями получена поштова достава їхніх видавництв.

Оці приклади вказують, куди мають іти зажалення на недостачу в доручуванні пошти і це повинно злагодити несправедливе негодування читачів теж і нашої газети на її адміністрацію. Це є проблема, яка сьогодні стала проблемою бизнесового світу в Америці, бо бизнес тісно злучений з поштовими посилками.

З другого боку, сама пошта це теж бизнес, хоч він тепер находиться в руках уряду. Коли будуть оприлюднені приходи пошти за скарбовий рік 1947, тоді публика довідається, що за посилки першої кляси, отже за листи й картки, пошта заробила $133,000,000, але при пересиланні матеріялу другої класи (газети й журнали) втратила $160,300,000. На пересилні оголошень (третя класа) виносили втрати $74,000,000, а на четвертій класі (пересилка пакунків і книжок) $48,500,000. Виходить, що поштовому урядові не виплачується пересилкове підприємство й це є головною причиною недамагань при доручуванні посилок. Коли в 1947 скарбовому році (він кінчиться з днем 31 червня) було загального приходу $1,-304,000,000 а дефіцит дійшов до суми $263,000,000, то хтось мусить цей дефіцит покрити. Як у всіх федеральних видатках, так і в поштових рішальним є голос конгресу й тому конгрес мусить постаратися за гроші на вирівнаня втрати. А що конгрес діє дуже поволи, то й направа лиха не прийде швидко. Міжтим пошкодовані будуть дальше терпіти і нарікати. Заки направиться одна недостача, прийде свіжа й нарікання йтиме в безконечність.

Головною недостачею в поштовім русі є брак службовиків при розділюванні пошти. Другою є недостача вправних листарів. Справа може поліпшитися незабаром, коли на місце некваліфікованих службовиків, прийнятих на роботу під час війни, прийдуть свіжі, які перейшли іспити цивільної услуги („сивил сервис").

Попри недомагання з причини недостачі вишколу персоналу, має поштовий уряд ще й інші, які злучені з транспортом. До недавна поштовий уряд уживав лише залізниць та пароплавів на пересилання пошти. Тепер є вже літаки, а найновішими часами омнібуси. Саме оця різнороність пересилкових засобів приносить нераз замішання, яке потребує часу, щоб йому зарадити. Недавно іменований генеральний постмайстер Джесі Доналдсон, це практична людина, яка стала найвищим урядовцем, бо з ранґом члена кабінету, хоч почала від праці звичайного листоноші. Він знає своє діло наскрізь, тому треба вірити, що йому вдасться перевести важні реформи в теперішньому способі перевоження й доручування пошти. Які труднощі ждуть його, про це можна заключати от хоч би з таких прикладів:

Повітряна пошта з Сан Франсиско до Сієтл йде звичайно один день довше ніж з Сієтл до Сан Франсиско. Підприємство Полка в Шікаґо, яке переводить продажу своїх товарів поштою, прийшло до висновку, що тепер треба 15 днів на пересічну поштову пересилку коли перед війною треба було лише 10 днів. Лист в долішній частині міста Ню Йорку, висланий як експрес („спешел деливері"), приходить зправила пізніше, ніж звичайній трицентовий лист, бо експресовий доручується спеціяльним післанцем. Лист паданий у Вашинґтоні, недалеко Торговельної Палати, дістав поштову стампілю 13 годин пізніше, а до Дітройту прийшов за 4 дні. Лист висланий повітряною поштою з Санта Моніка, в Каліфорнії, до Сан Франциско, мав зайти за одну ніч, а залетів аж за 4 дні — він поїхав до Гонолюлю, а звідти поїхав до Сан Франсиско.

У повижчих прикладах помішані звичайні недомагання з припадками. Все те зводиться до одної причини: Нема вистарчального персоналу до обслуги. Щоб його дістати, треба мати фонди. Коли конгрес не схоче дальше робити пошті дарунків в загальних податкових фондів, тоді треба піднести поштову оплату. Оплата за пошту першої класи покриває її видатки, ще й приносить зиски. Найбільше втрати приносять посилки другої класи, отже пересилка газет і журналів. Значить, газеви перші падуть жертвою поштового дефіциту.

Ґазетам щойно піднесли ціну на папір по $6 на тоні. Від початку війни це вже пята підвишка ціни паперу. У передвоєннім часі вона була $55, а тепер платять $95 від одної тони.

Коли до того прийде ще підвишка поштової оплати, то незавидна доля видавців газет у такому часі, коли йдуть велетенські переміни в цілому світі, а серед них не послідна теж інфляція гроша.

НОВА КНИЖКА „УКРАНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА"

Вже вийшла нова і остання в цьому році книжка „Українського Квартальника" (UKRAINIAN QUARTERLY, Volume III, Number 4, Autumn 1947; Pgs. 309-400). В книжці надруковані статті: Російський імперіялізм і світовий мир (редакційна стаття); Кларенс А. Маннінґ: Україна і морські проливи; Роман Смаль-Стоцький: Боротьба за волю поневолених в Совєтському Союзі народів. (Нарис історії Прометеївського руху); Михайло Осінчук: Сучасне українське малярство; Микола Д. Чубатий: УПА в боротьбі проти Кремля; Володимир Душник: Що означає для Америки відновлений Комінтерн; Іван Мірчук: Зло в дзеркалі українського і російського світогляду; Василь Галич: Україна і середньовічна торгівля; Іван Багряний: Чи чуєщ світе? Василь Стефаник: Сини (в перекладі С. Г. Андрусишина); Перегляд нових видань (в оцінці Льва Добрянського і М. Д. Чубатого). В книжці поміщено теж кілька ілюстрацій (в статті Осінчука про українське малярство).

Нострифікація дентистичних дипломів в Злуч. Державах

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет дістає листи від скитальців, студентів дентистики й укінчених дентистів з дипломами закордонних університетів з проханням подати їм інформації щодо продовжування студій та нострифікації дипломів у Злучених Державах. Д-р Павло Дубас, секретар ЗУАДКомітету, після провірення цеї справи подає інтересованим слідуючі інформації:

До 1946 року кожний із 48 стейтів, а навіть поодинокі університети у самих стейтах, руководились своїми власними вимогами в уділюванні кредитів за покінчені закордонні студії. Загально, після укінчення ґімназії, наука дентистики триває шість літ, у деяких університетах вісім літ. Чотири роки дентистики, а решта студії перед-дентистичні у так званім каледжі. Залежно від кваліфікації даної закордонної ґімназії деякі школи дають додатковий кредит за один рік каледжу.

Оплати.

Оплата шкільна у каледжі найменше 350.00 дол. річно.

Оплата шкільна у школі дентистики найменше 650.00 дол. річно.

Свої власні інструменти у школі дентистики коло 800.00 долярів.

Іспити.

Щоби дістати дозвіл практикувати дентистику треба:

1) Одержати від університету диплом „доктора дентистичної хірурґії".

2) Здати стейтовий іспит, практичний і письменний, із предметів дентистичної науки.

Загальні інформації.

Тому що наплив чужинних студентів і дентистів, бажаючих нострифікувати свої дипломи, після війни значно збільшився, а до цього часу не було певних мір, які б можна застосувати до усіх груп, Рада Дентистичного Вишколу (Council on Dental Education) створила комітет, який має рішати усі справи аплікантів, щоб таким чином змодифікувати розбіжности у вимогах різних шкіл у різних стейтах.

Комітет і його склад:

COMMITTEE ON FOREIGN CREDENTIALS:

ROBERT W. McNUTTY, Chairman
Dean of the Chicago College of Dental Surgery.

CHARLES W. FREEMAN
Dean of the Northwestern University Dental School.

J. HILLIS MILLER
Associate Commissioner of Education of the State of New York.

LLOYD E. BLAUCH
Office of Education, Washington, D. C.

HARLAN H. HORNER
Secretary of the Council on Dental Education,
c/o American Dental Association,
222 East Superior Street,
Chicago, 11, Ill.

Слідуючі стейти допускають до стейтових іспитів тільки горожан Злучених Держав: Алабама, Аркенсо, Колорадо, Конектикат, Делавар, Флорида, Джорджа, Айдаго, Айова, Канзас, Кентокі, Луізіяна, Мейн Мінесота, Мисисипі, Мизурі, Монтана, Небраска, Ню Гемпшир, Ню Джерзі, Норт Каролайна, Норт Дакота, Огайо, Ореґон, Пенсилванія, Ровд Айленд, Савт Каролайна, Савт Дакота, Тенесі, Тексас, Вермонт і Вест Вирджінія.

Слідуючі стейти вимагають горожанства або перших паперів: Аризона, Дистрикт оф Коломбія, Ілиной, Масачусетс, Мишиґен, Ню Йорк, Оклагома і Висканзин.

Такі стейти не вимагають горожанства:

Каліфорнія, Індіяна, Мериленд, Невада, Ню Мексико, Юта, Вирджінія, Вашинґтон і Вайомінґ.

Стейти допускають до іспитів студентів, які покінчили дентистичні школи тільки у Злучених Державах. Від чужинців з дентистичними дипломами жадають доповнення студій і диплому від школи у Злучених Державах. Такі доповнення тривають два роки. Стейт Флорида, Кентокі й Огайо жадають чотири роки доповняючих студій.

В 1947 році було на першім році дентистики 91 чужинців, а на доповняючих студіях 68 чужинців, які мають вже дипломи закордонних університетів. Не усіх укінчених дентистів із заграниці приймають на третій рік дентистики із жаданням доповнення двох літ. Наприклад, під цю пору в Нортвестерн Університеті в Шикаґо, є два на третім році, 30 на четвертім; Мишиґен Університет один на першім і один на другім; Ню Йорк Університет 9 на другім, 2 на третім; Пенсилванія Університеті у Филаделфії три на другім, 2 на четвертім; Питсбург Університеті один на першім і один на другім.

Залежить від того, в якім краю і яку школу закінчив закордонний студент, кільки літ практикував, його вік і особисті здібності. Деякі школи жадають вступних спитів із предметів, яких закордонний студент не вчився. Вартість ґімназіяльних матуральних свідоцтв і дипломів фахових шкіл на скитальщині ще поки що не означена.

* * *

Шановних читачів, які мають знайомих чи свояків на скитальщині, а заінтересованих тими справами, просимо витяти цю статтю й післати їм для інформації.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 22.

Відділ:		Жертва:
	Іван Мартинюк	$ 2.00
	Іван Грицковян	2.00
	Василь Курило	2.00
5	Анна Бурдиґа	1.00
18	Maxym Decho	2.00
20	Іван Руиька	2.00
31	Михайло Томко	5.00
31	Кирило Феценко	2.00
47	Михайло Заблоцький	2.00
77	Телевяк Стефан	2.50
77	Федаш Петро	2.50
77	Nicholas Zaricany	2.50
91	Стефан Олійник	2.00
94	Kazimiriw Michael	2.00
102	Nicholas Pawluk	2.00
111	Ілько Горняк	2.00
117	Микола Демкович	2.00
120	Бр. св. О. Николая	25.00
127	Alexander Slotiuk	5.00
130	о. П. Понятишин	5.00
130	Michael Fenyk	2.00
130	Іван Середиїський	2.00
133	Стефан Богда	2.00
143	Theodore Szawaluk	2.00
156	Прокіп Блотний	2.00

Відділ:		Жертва:
156	Григорій Давид	2.00
156	Франко Трось	2.00
156	Матвій Закорчемний	2.00
156	Петро Чопик	2.00
156	Купчак Петро	2.00
156	Микола Кагуй	1.00
156	Максим Щудлак	1.00
178	Joseph Petryk	2.00
180	У. Н. Союз, відділ 180	10.00
296	N. Cinurchin	5.00
204	Савчук	2.00
206	Питро Гавришків	2.00
207	Alex Butyski	2.00
217	Матвій Хмеляк	2.00
217	Микола Савульський	2.00
217	Петро Крик	2.00
217	Василь Легкий	2.00
217	Тома Ґерула	2.00
217	Микола Паснак	2.00
217	Василь Белей	2.00
217	Михайло Захарко	2.00
217	Микола Воляк	2.00
217	Бартко Гарбуз	1.00
219	Пилип Сінгалевич	2.00
221	Михайло Созанський	1.00
225	Onufer Kopacz	1.00

(Докінчення лісти ч. 22 буде)

ПРОТОКОЛ

з нарад головного екзекутивного комітету У. Н. Союзу, які відбулися 26. грудня 1947 року в головній канцелярії У. Н. Союзу під ч. 81-83 Ґренд Стріт, Джерзі Сиди, Н. Дж.

На зборах були приявні всі члени головного екзекутивного комітету, а саме: головний предсідник М. Мурашко, заступник головного предсідника Г. Герман, заступниця головного предсідника Марія Малевич, головний секретар Д. Галичин і головний касієр Р. Слободян.

Головний предсідник відкрив наради в годині 1. в полудне, та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів повного екзекутивного комітету, а опісля предложив такі справи, що їх треба вирішити на цих зборах. Ці всі справи були такі:

Купно бондів: Закуплено отсі бонди: Milwaukee Gas Light Co. 4½%, за $30,900.00; The Pacific Telephone & Telegraph Co., 3⅛%, за $91,125.00; Public Service Co. of Indiana, 3⅛%, за $40,650.00; The Cleveland Electric Illuminating Co., 3%, за $4,043.20 (Фонд Сиротинця-Захисту); The Cleveland Electric Illuminating Co., 3%, за $1,010.80 (Фонд Ядловського); Consolidated Edison Co., 3%, за $1,012.50 (Фонд Ядловського).

Продаж бондів. Продано U. S. Treasury, 2½%, за $106,500.00, які закуплено за $100,000.00.

На цьому вичерпано програму нарад, і головний предсідник закрив збори в год. 4. пополудні.

Д. Галичин, гол. секретар У. Н. Союзу.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

„КОБЗАР" - англійською мовою

Дайте своїм дітям чи своїм американським приятелям, учителям чи політикам книжку про

ГЕНІЯ УКРАЇНИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

написану англійською мовою КЛАРЕНСОМ А. МАНІНҐОМ, професором Коломбійського університету, відомим знавцем української літератури та історії.

Такою книжкою, що містить теж і переклади на англійську мову найкращих творів Т. Шевченка є:

Taras Shevchenko
The Poet of Ukraine
Translated with an introduction by
CLARENCE A. MANNING
Acting Executive Officer
Department of East European Languages, Columbia University

Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Ця книжка повинна бути в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з посилкою $2.50

Замовлення слати на таку адресу:

Svoboda
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.
(З Канади треба платити тільки американською валютою)

UKRAINIAN SELF-EDUCATOR
BY
HONORE EWACH, B.A.
PAGES 91—PRICE $1.00 AT
"SVOBODA"
BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Наукове Товариство ім. Шевченка Американський Відділ

влаштовує

в неділю, 25. січня 1948 о годині 3. по пол.
в салі Fashion Institute при 225 W. 24th Street
НЮ ЙОРК, Н. Й.

СВЯТО Української КУЛЬТУРИ

Буде воно складатися з двох частин, які виповнять:

1. Торжество надання почесного доктарату проф. Кларенсови Менинґови з Колумбія Університету; гідність цю надав йому Український Вільний Університет на еміграції.
2. Започаткування діяльности американського відділу НТШ. В другій частині Свята будуть виголошені промови проф. М. Чубатого на тему: Стан української науки нині та її майбутність (по українськи) та проф. Льва Добрянського на тему: Вклад американських українців в американську культуру (по англійськи).

В Святі Української Культури візьме участь Хор церкви св. Юра під пров. гром. Онуфрика. Вокальні та музичні точки виконані відомими мистцями доповнять Свято.

Білети по $2.40, $1.80 та $1.20 продаються вже в адміністрації Свободи, в склепах Сурма, 11 E. 7 ST. гром. Петра Задорецького 151 AVENUE A в Ню Йорку, по Товариствах та громадських установах Великого Ню Йорку.

Білети з поза Ню Йорку слід замовляти на адресу:

Dr. R. Osinchuk, 236. E. 13th St., New York 3, N. Y.

Чистий дохід зі Свята призначений на наукові видання НТШ.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Коляда на Зл. У. А. Д. Комітет.

Філія Українського Допомогового Комітету в Дітройті, відбула свої збори дня 19 грудня м.р. На цих зборах всі представники ріжних товариств і організацій згідно рішили, що цьогорічна коляда має бути вцілости використана для Зл. У.А.Д.Комітету. Тому просимо громадянство допомогти своїм представникам виконати те важне рішення у часі Різдва. Прийміть щиро у своїй хаті колядників, котрі колядують на бідних скитальників.

Коли при святій вечері засядете до стола, памятайте за українських скитальців і дайте щиру жертву на Допомоговий Комітет, як прийдуть до вас колядники. Ми не будемо біднішими, як дамо на цьогорічну коляду не менше як дин день праці, бо ця жертва в порівнанні до жертв, які складає наш нарід на рідних землях, є ніякою. Ми, в Дітройті, вже неораз доказали своє добре серце своїми жертвами. Віримо, що так буде й цього року.

За Філію У. Д. Комітету в Дітройті.
В. Дідик.

—o—

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Зі свята Покрови на народні справи.

Хочу поділитись веселою вісткою, котра може не одного і здивує. Перший раз в бриджпорській громаді цього року наші щирі працівники на народнім полі, як дбoрі християни відсвяткували празник Покрови Пречистої Діви Марії в Українськім Нараоднім Домі. Цей звичай ми, старші батьки, привезли з рідної батьківщини до прибраної нам вітчини, і задержуємо до сьогодні.

По відправі в церкві одна частина парохіян пішла до Українського Народного Дому. Приходимо і самі собі не віримо: столи розложені, квіти на столах, а наші молоді діти звиваються, щоб все було чисто і спокіно і щоб гості були вдоволені. Наші жінки працівники приготовили перекуску для празничан. А соблива подяка жінкам: А. Глива, А. Чернявська, Я. Бих, котрі доложили часу і труду, щоб те все напечи для всіх гостей.

Предсідник У. Н. Дому, Д. Постоловський розпочав празник молитвою, як припадає на християн. А щоб той празник випав величаво іне забути про наших братів на скитальщині, так попросив всіх присутних, щоб в той день був памяткою і зложили свою жертву для скитальців. Збірка, котра принесла суму $81.

Зложили слідуючі: А. Бих $10; по $5: Д. Чернявський, М. Галькевич, В. Федюк, В. Пундяк, С. Даценко, Є. Лукаш, Т. Красіцький, П. Гринюк; по $2: Ю. Добуш, А. Кучма, Д. Постоловський, В. Велиток, Кригер! Г. Глива $1.50; а по $1: С. Пущинський, І. Шенгера, Г. Валковський, І. Новак, Детляк, В. Венгринович, Білик, Шегей, П. Велиток, А. Глива, О. Наконечний, П. Сливинський, М. Фемя, Г. Монюк, Й. Сливинський, С. Сливинський, М. Мандрона, а двох не подали імен.

А щоб більша пмоіч пішла для наших братів, так У. Н. Дім устроїв „кард парті" дня 29. листопада ц. р. з котрого було доходу $31. Треба подякувати нашим свідомим молодим громадянам, котрі інтересуються скитальцями. Вони дали зовсім даром булкии („кейки") на ту ціль. Це власники пекарні під назвою Марта Вашингтон Бейк Шап. Разом суму вислано чеком до Централі $112 і розділено $25 для Конгресового Комітету, а $87 скитальцям. Щира подяка всім жертводавцям за їх жертви.

Я. Галькевич,
секр. від. 59. У. Н. С.

РІЗДВЯНА ВІДПУСТКА

(Докінчення зі стор. 2-гої)

прекрасна, ясна українська ніч, яка тільки в Україні буває, дихає сонно над землею...

Дорогою, трохи присипаною снігом, іде рівним маршовим кроком Роман. Він тепло вдягнений, не боїться морозу, хоч той сердито скрипить під його ногами.

Думки в голові снуються, як метелики над квітками літом, і все на Галю сходять... Він думає про фронт, про своїх вояків, що їх хвилево оставив під команду молодшого старшини, він думає про вістки з закордону, що війна з ляхами незадовго скінчиться, бо інші, сильніші держави ніби-то прихильно віднеслись до української визвольної справи...

І знову думки перескакують на мирні часи і знову Галя злинула перед очі...

— Як вона врадується моїм приходом, люба, кохана дівчина...

Він думає навіть, замісць додому, вступити перше під її вікно, легенько стукнути і хоч крізь замерзлу шибку післати їй поцілунок...

Якесь невимовне щастя виповняє його широкі груди, його лице аж сяє від щастя.

На думку приходить його дорога матінка, як то вона буде його вітати:

— Ох, сину мій — скаже — моє щастя єдине — і заплаче...

— Бідна, дорога моя старушка...

Він погладить її сиву головку і як добрий син, обітре матерні сльози радості...

А батько... цей більш твердої вдачі, стане жартувати:

— А що — скаже — не відморозив носа виглядаючи ляхів?

Думки скачуть, одна поперед другу, мов польні коники...

Вже недалеко... ще кілька кілометрів. Перейти ліс, а там вже й рідне село розкинулось.

Заходить місяць, темнішає. Виринають зорі, кліпаючи заспаними оченятами, немов би гляділи, куди то їх провідник думає укритись.

Роман поглядає на годинника, якраз перша година по півночі. Він приїхав нічним поїздом і то тільки самий, бо його товариш несподівано був ранений.

Доходить до трьох березів, що ростуть при розстайній дорозі. Тут він визнав любов Галюсі... Гарний спомин...

Чи не пійти б навмання?... Зовсім певно, скорше дома буде.

Одна думка рішає і він звертає вліво. Стежки виправді нема, але для нього сторона ця знана. Хоч тяжче снігом бродити, зате буде скорше між рідними. От ще трошки і буде під лісом.

Перед ним, в кількох десятках кроків, блимнули враз два зеленкуваті вогники...

— Що це?

А дальше — знову два, а там ще...

— Що це?

Його пройняло холодом і немов якась холодна, шорстка рука пересунулась по голові...

А думка блискавкою:

— Вовки!...

Звільнив кроку, одначе дальше йшов на ці вогники, хоч несміливо.

Але й вогники стали наближуватись...

— Чи вони стоять, чи біжать? — майнуло в голові.

— Ні, ідуть... ідуть і пристають...

Скажене виття прорізало нічну тишу... Аж тіло здеревіло, аж в грудях похололо і в горлі раптом пересохло.

Проти нього виринуло кілька темних плям з зеленкуватими вогниками.

А думки роєм насіли голову... одна другу гонить...

Відрухово вхопив за бравнінга і закусив зуби.

Вогню... ах, вогню дістати!... блиснула думка.

Сірники є, але що ж запалити?... Плащ?... Так, плащ...

Скинув його скоро, витягнув жмут Галиних листів, підпалив їх і всунув в рукав...

Глянув перед себе. Вогники здержались, станули, немов нараджуючись що дальше їм діяти.

Раптом побачив збоку невелике дерево, що росло на межі чийогось поля. Притьмом кинувся з горючим плащем до нього...

А вогники за ним.. Розступились, немов би окружували його...

Від бігу, плащ загорівся, вогонь в руки пече, горючі клапті замотались поміж ногами, дещо обірвалось і осталo поза ним... А вогники все ближче...

Він біжить, ніг під собою не чує, горло немов замерзло, в грудях віддиху не стає... Коліно нарушив на межі, одначе не впав, біг дальше.

Донав до дерева... Кинув рештки горючого лахміття позад себе і скочив до дерева.

— Коли б до тієї гіляки дістатись... коли б тільки зловити її руками...

Впялив нігті в кору, пальці поранив до крови, чобітьми мов зубами опираючись об слизький пень дерева, ховзався і пнявся надлюдськими силами в гору...

Раптом щось хруснуло, щось шарпнуло його за ліву ногу і в тій самій хвилі він вхопив правою рукою за гілю...

В пащі одної звірюки остало пів чобота і кусень його пяти... Гаряча кров ринула цюрком по пні дерева, одна зо звірюк хижо її злизувала...

Метнувся за револьвером... його не було, згубився...

А з долу, скаженими скоками пялись звірюки до нього, дерево гризли в скаженій лютості...

Врятований.

Почув біль в нозі і придержуючись одною рукою дерева, почав другою рукою завивати стопу хусточками...

Зуб-на-зуб скакав, в очах від болю меркло.

Коли б хоч не впасти між них.. вже краща смерть від кулі, чи від морозу.

Вовки кинувшись ще декілька разів вгору, посідали на зади, світячи до нього своїми питомими зеленкуватофосфоричними вогниками.

Терпеливо чекали на свою жертву...

А потім почали скажено вити.

На Романа напливав сон.

Усадовившись вигідніше і схопившись за пень дерева обидвома руками, він схрестив їх довкола пня так сильно, як тільки міг і замкнув очі.

А дід мороз почав нашіптувати йому на вухо екзотичну казку.

3.

Настя збудилась над ранком зо сну, засвітила святочну свічку й почала будити чоловіка:

— Павле, вставай!... Я не можу спати! Мені приснився якийсь такий недобрий сон... хай Бог відверне...

— Ну, що там таке тобі снилось?

— Вставай, не питай мене! Мені снився Роман, та такий виснажений, такий нещасний... десь лежав оттак на снігу, немов неживий. Ох, коли б хоч не дай Боже, не сталось з ним чого недоброго...

— Е, хто б там різним добрим і недобрим снам вірив.

— Вставай, Павле... Запрягай коней і їдь по нього. Він напевно десь в дорозі... А тут вчора, оповідала мені Михайлина, що в нашому лісі вовки появились.

— Що там Михайлина знає? Чи вона їх бачила? Де по такій війні та вовки взялись би у нас? Але я поїду — сказав і почав убиратись.

Враз хтось легенько постукав у вікно. Обидвоє глянули туди і побачили Галю.

Вбігла до хати, якась ніби нервова, бліда, з якимсь несамовитим жахом в очах.

— Його нема?

— Нема!

— Ох, мені снився страшний сон... і сон той пригнав мене до Вас. Там на дворі Петро чекає на мене. А ви куди збираєтесь?

— Та... по нього... бо й Настя каже, що їй щось там недоброго снилось...

— Я їду з вами. Дайте мені кожуха й хустку.

Старий витягнув зо сховку рушницю, вложив два набої, кілька сховав в кишеню.

Запряг швидко коней в легкі санки, дав Петрові військового кріса, а Галі рушницю і рушили.

Вже небо почало сіріти, сніг мінився зелено-синьою краскою, над землею бігали срібні проміні і уносився туман...

Минули ліс і помчали дальше.

Бистрі очі Галі побачили з боку трагедію з Романом. Вона вправді не пізнала його, одначе інстинктовно додумалась про все.

Враз, мов на команду, стали коні, почали щурити вухами й порпати сніг ногами...

А з під дерева рухнуло п'ять звірюк, просто на санки...

Раптом коні завернули, Павло схопив віжки й насилу їх почав здержувати.

— Держіться добре — крикнув — щоб котре з вас не вилетіло з саней!

Галя й Петро змірились рушницями.

Вовки гнали.

Грянуло два стріли і двох вовків викрутивши в повітрю млинка, розтягнулись на снігу. Інші хвилину здержались, тільки хвильку і ще з більшою лютістю пігнали вперед.

Коні вертілись на місці й мов шалені рвались до втечі...

Знову два стріли звалили одну зо звірюк.

Позіставших двох спинилось, а потім почали кружляти довкола санок в певній віддалі.

З кінських пащ ллялась кров від вудил.

Ще два стріли і вовки пігнали в ліс.

Всі кинулись до дерева.

Рук в нього не могли розклеїти й напів неживого, непритомного від упливу крови здіймяли з дерева.

Все ж таки врятували його.

—o—

Невдовзі Галя одержала з військової команди медалю хоробрости і вступила як сестра-жалібниця до цієї частини, в якій перебував Роман.

На трагічному місці коло дерева збудувала молода пара камінного хреста в подяку народженому Спасителеві, за чудесне вирятування від лютих звірів.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ. від. 421, повідомляє всіх членів, що збори відбудуться 10. січня в Українськім Домі, 91 Проспект ул. в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти на збори і принести свої вкладки, бо секретар більше не буде ходити по хатах. Хто не прийде на збори буде караний згідно зо статутом. — За уряд: Т. Михнов, пр.; М. Шіпінка, кас.; Й. Шеремета, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, вибрало на річних зборах 13. грудня такий уряд на 1948 рік: А. Поливчак, предс.; П. Пітула, заст.; П. Остапчук, фін. секр.; М. Маркович, кас.; С. Пограничний, рек. секр.; І. Пілат, Д. Гнатюк і С. Ґавловський, контр. комісія; С. Лабунський і І. Поливчак, надз. хворих; Ю. Поливчак, хор.; Г. Закорчений, кап.; А. Поливчак, реп. до У. Н. Дому; П. Остапчук, А. Поливчак і Р. Слободян, реп. до Центр. Комітету. Дверника настановляє предсідник на зборах. Збори будуть відбуватися в другу суботу по першім в гали У. Н. Дому, 212 Фултон ул. Наступні збори будуть 10. січня. — За уряд: П. Оостапчук, фін. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 155, подає до відома своїм членам, що на річних зборах вибрано такий уряд на 1948 рік: І. Будняк, предс.; І. Ґурняк, заст.; І. Макар, кас.; М. Ґурняк, заст.; М. Чумер, фін. секр.; Н. Колодій, прот. секр.; Д. Дедчишин, П. Щуцький і Й. Ковальський, контр.; П. Холань, К. Будняк і В. Попачя, надз. хворих; І. Петрейко, дверник. Збори будуть відбуватися в другу неділю по першім, в гали Нар. Дому, 776 Стейт ул., в годині 3. пополудні. Наступні збори відбудуться в неділю, 11. січня. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — За уряд: М. Чумер, секр., 343 Laurie St., Perth Ambay, N. J.

СТЕПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211, повідомляє всіх членів, що на зборах 13. грудня вибрано на 1948 рік такий уряд: Г. Райнгардт, предс.; А. Кривий, заст.; Р. Федірко, кас.; П. Телешевський, заст.; В. Белей, секр.; І. Набережний, заст.; П. Рій, Н. Масковіта, надз. хворих, С. Дзера і І. Ґеба, контр.; Д. Окрепко, госп. маєтку; М. Каралюс, дверник. Наступні збори відбудуться в суботу, 10. січня, в годині 7:30 ввечір, в церковній гали, 35 Варен ул. Обовязком кожного члена є бути на цих зборах. — Т. Соколовський, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 306, подає до відома своїм членам і членицям, що місячні збори відбудуться 10. січня в год. 8. ввечір в домі Стефана Берези, 1314 Розел ул. Кожний член і члениця повинні прийти на ці збори, бо є важні справи. Приведіть нових членів. Хто не прийде на ці збори буде караний згідно з ухвалою. — С. Береза, предс.; І. Ошуст, кас.; А. Андрійців, секр.

ГОЛІЙОК, МАСС. — Річні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 52, відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 2. пополудні, в Литовськім Клюбі, 16 Джексон ул. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на час, вислухати звіту уряду і контр. комісії за 1947 рік, вибрати уряд на 1948 рік і полагодити інші важні справи. — За уряд: І. Процишин, предс.; І. Рабець, кас.; Д. Хрупалик, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Річні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 352, відбудуться в неділю, 11. січня, в годині 2. пополудні, в гали Секенд Турлю Стр. Просимо всіх членів ічлениць прийти на ці збори хоч раз на рік, бо є важні справи. Просимо привести хоч по 1 членові. Буде вибір уряду на 1948 рік. — За уряд: Д. Яворський, предс.; М. Гавриляк, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ШІКАГО, ІЛЛ. — На річних зборах Сестр. Рожд. Пр. Богородиці, від. 216, 14. грудня вибрано такий уряд на 1948 рік: Паранька Шавала, предс.; Ксеня Тупиця, заст.; Анастазія Синіцька Заготинець, фін. секр.; Анна Олещук, рек. секр.; Антонина Сосновська, кас.; Паранька Мацях і Анна Стефанюк, контр.; Тетяна Парейчук, до прапора. — А. С. Заготинець, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 31. грудня 1947 р. померла в 68. році життя

ЮСТИНА ЛОШКІВ,

члениця Бр. св. Володимира, від. 130 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійна походила з села Карликів, повіт Сянок, Західна Україна. Полишила в смутку мужа Якова і дочки Ксеню, Анну, Марію, Розалію та сина Михайла і сестру Параску Вовк.

Похорон відбудеться в суботу, 3. січня 1948, в годині 9:30 рано з погребового заведення Яреми до церкви св. Юрія в Ню Йорку, а відтак на цвинтар.

Члени Братства, вільні від праці в той день, повинні обовязково взяти участь в похороні. — В. Ій П.!

Уряд Братства.

Дня 22. грудня 1947 року помер у 65. році життя

АНДРІЙ ПАХОЛОК,

довголітній член Тов. Українська Січ, від. 39 У. Н. Союзу в Сиракюз, Н. Й.

Покійний походив з села Чесники, повіт Рогатин, Зах. Україна. До У. Н. Союзу і Тов. вступив в 1922 р. Полишив у смутку брата Теодора в старім краю.

Похорон відбувся з дому Івана Гімінського до укр. гр.-катол. церкви св. Івана Хрестителя при участи уряду і членів Тов. Поховоронено Покійного на укр. гр.-катол. цвинтарі св. Івана Хрест. в Сиракюз дня 24. грудня. — В. Й. П.!

В. Осухівський, фін. секр.

ПОШУКУВАННЯ

ІВАН СЕНІВ КОГУТІВ
родом з Рожнітова, повіт Долина, пошукує КРАЯНІВ та ЗНАЙОМИХ. Адресувати:
SN. JUAN SENIOR
ARMERO
REP. COLOMBIA
SO. AMERICA.

ЧИСТИЙ ПЧІЛЬНИЙ МІД (ПРАВДИВИЙ)
Пушка 2½ фун. $1.50. 5 фун. $2.49.
СВЯТОЧНА ПАЧКА
в котрій є 5 ф. меду, 2 ф. опиханої пшениці 1 ф. маку, 1 ф. пшона, 2 ун. грибів, 2 ун. кмину, наш Альманах з поученням, як це варити, і стінний календар на 1948 рік — все за $5.95.
Замовлення разом з Моней Ордером шліть:
SURMA
11 E. 7th ST., NEW YORK 3, N.Y.

УКРАЇНСЬКІ СТІННІ КАЛЕНДАРІ НА 1948 РІК
• У гарних кольорах
• Календаріюм друковане українською мовою
• Свята означені читким червоним друком
Ціна 30 ц. один
На C. O. D. не висилаємо. Належитість треба посилати разом із замовленням.
[ ] Зимовий вид
[ ] Христос добрий пастир
[ ] Серце Ісуса Христа
[ ] Діти, що їх ангел стереже
[ ] Серце Пресвятої Діви Марії
[ ] Свята Родина
[ ] Українські козаки вертаються з полону
[ ] Гарний вид фарми
[ ] Дитина в ліжку, ангел охороняє
[ ] Матір Божа Неустанної Помочі
[ ] Christ the King
[ ] Американський прапор
[ ] Христос на горі Оливній
[ ] Lighthouse
[ ] Вівчар пасе вівці
[ ] Різдво Христове
[ ] Тайна Вечера
[ ] Хлопець грає на сопілці
[ ] Діти, деревце, св. Николай приніс дарунки.
[ ] Св. Николай роздає дарунки дітям
Замовлення слати на адресу:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

ПРАЦЯ
ПОТРІБНО ДІВЧАТ ДО ПРАЛЬНІ (ЛОНДРІ), не триба досвіду. Голоситись:
PERFECT LAUNDRY
51 McWHORTER STREET,
NEWARK, N. J.

FLORIDA
Якщо маєте намір купити тут ДІМ, ЗЕМЛЮ чи БИЗНЕС незабудьте перше заїхати або написати до свого. Інформації даром.
ІВАН ВОРОНА
Reg. Real Estate Broker
7595 N. MIAMI AVENUE
Ph. 7-6433
MIAMI 38, FLORIDA

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL DIRECTOR & EMBALMER
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смутку в родині кличте як в день так і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 GRAND STREET, cor. Warren Street
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. BErgen 4-5131

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVE.
NEWARK
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ЩАДІТЬ дещо з вашого обезпечення.
Ми уладжуємо прекрасний ЦІЛИЙ ПОХОРОН за $150.00
У випадку смутку в родині кличте:
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий зарядчик в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646
— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Bigelow 3-6762
225 WEST JERSEY STREET
ELIZABETH, N. J.
Phone: EL. 2-3611

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel.: MElrose 5-6577

ТАРЗАН, ч. 1757. Пошукування за Дженою.

HEARING NO ANSWER TO HIS CALLS TARZAN BELIEVED JANE STILL MUST BE IN THE POOL
HORRIFIED, THE APE-MAN DIVED IN—
—AND SEARCHED THE BOTTOM TILL EXHAUSTED.
CONVINCED SHE MUST HAVE DROWNED HE STARTED SEARCHING THE ROCKY BANK HOPING HER BODY MIGHT HAVE BEEN WASHED UP BY THE VIOLENT CURRENTS.

Не могучи діждатися відповіди від Джени, Тарзанові прийшла думка, що вона ще в воді.

З перестраху він ускочив в воду...

...й перешукував дно річки, доки не вичерпав своїх сил.

Він був переконаний, що вона втопилася й тому почав обшукувати скалистий беріг, чи часом вода не винесла на верх її трупа.